

SCOL'A ROMANA.

FÓIA PEDAGOGICA PENTRU INAINTAREA CAUSEI SCOLARE LA ROMANI.

Edata si redactata

cu concursulu Domnilor: **V. Gr. Borgovanu**, prof. prep. in Gherl'a, Dr. **D. Barcianu**, prof. semin. in Sibiu, **T. Ceontea**, prof. prep. in Aradu, Dr. **A. Gram'a**, prof. de teol. in Blasius. **I. Lazariciu**, prof. prep. in Dev'a, **Gr. Pletosu**, prof. si catich. g. o. la gimn. din Naseudu, Dr. **P. Tanco**, directoru gimn. in Naseudu s. a. m. m.

de

Max. Popu,
prof. gimn. in Naseudu.

Vasile Petri,
prof. preparandialu em.

Apare in tóta Marti'a si costa pe 1 anu
4 fl., pe $\frac{1}{2}$ 2 fl. Prenumeratiunile sunt
a se adresă la redactiune in Naseudu
(Nassod, Transilvani'a).

Naseudu, 9-a Decembrie 1880.

Pentru inserate se respunde de siru 5 cr.
si tax'a timbrului căte 30 cr de fie care
publicatiune. Scrisori nefrancate nu se
primescu, anonime nu se considera.

Lipsirile prunciloru dela scóla.

Este o ból'a urita, de carea suferu scólele nóstre, mai alesu cele poporale, intielegemu ból'a absentieloru scolare séu mai precisu: ból'a lipsirii prunciloru dela scóla. Ea sémena cu ból'a fisica, pre carea poporulu nostru o numesce ból'a canéscă si carea séca puterile pruncului atinsu de ea si prin acést'a lu impiedeca in desvoltarea lui trupéscă si sufletéscă. Asia e si cu lipsirile dela scóla. Pe catu timpu o scóla va patimí de ból'a acést'a, tóte silintiele invetiatoriului si tóte chieluelile comunei voru fi de giab'a. Lucrulu se intielege de sine. Invetiamentulu adeca se compune din parti, cari stau intre sine in strinsa legatura, lectiunea de astadi esplicandu séu pre-gatindu pre cea de mane. Cum s'ar puté asiadară, cá unu scolariu, lipsindu si numai o singura di dela scóla, se intieléga lectiunea urmatóre, candu acést'a este o continuare a lectiunei precedente? Adeveratu, ca invetiatoriulu la locu se va nevoí a repará dupa putintia efectele absentieloru sporadice, facendu adeca repetitiuni mai amenuntite asupra lectiuniloru negligeate de catra unii scolari, séu insarcinandu pre scolarii mai buni a corepetá cu conscolarii loru negligenti lectiunile, dela cari acestia au absentat. Se nu se uite inse, ca repetitiunile prea dese impiedeca multu progresulu invetiamentului, ér ajutoriulu datu de catra scolari, fia ei ori catu

de buni, nu este de natura a supliní instructiunea invetiatoriului.

De aici datorint'a factorilor interesati in cestiune, de a conluerá din tóte puterile, cá tinerimea se cerceteze scóla cu tóta regularitatea si punctualitatea. Factorii interesati directu in causa sunt: invetiatorii, preotii si deregatorii politici.

Invetiatorii si voru intórce privirile mai alesu asupra scolariloru, facendu-i a iubí scóla prin o tractare umana, prin o propunere metodica si diligenta si staruindu, cá si odai'a de scóla se fia pentru scolari unu locu placutu si atragatoriu.

Preotii se voru nevoí a influentiá cu deosebire asupra parintiloru, esplicandu-le la tóta ocasiunea folosulu scólei si datori'a loru de a-si inzestrá fii cu invetiaturile de lipsa.

Catu pentru deregatorii politici, chiemarea loru in ultim'a linia este de a aplicá pedepsele prevediute in lege; dicem „in ultim'a linia,” căci si dinsii s'ar puté folosi de mesuri morale, inainte de a avé recursu la asprimea legii. Cu durere inse trebue se marturisimu, ca afara de prea pucine exceptiuni, ei nu facu nici un'a nici alt'a; este cá si candu scólele pentru ei nici nu ar esistá.

Convenindu in Aprile a. c. cu unu invetiatoriu cunoscutu, l'amu intrebatu intre altele, cum

stă en frequentarea scólei. — „Fórte reu, Dle; din aprópe 200 de princi in etatea scolara, abia ambla la scóla 20—30, si acestia inca fórte ne-regulatu, cu tótē ca „listele de lenevire“ s'au inaintat punctualu in fia care septemana primariului; dar n'a urmatu nimic'a.“ — „Vine pretorulu séu subpretorulu adesea in comuna?“ — „Aprópe in tóta septeman'a.“

„Si de cate ori s'au abatutu in anulu acest'a pre la scóla?“

— „Nici odata“

Poftimur interesu pentru caus'a scolara, pentru cultur'a poporului! Se afle onorabilii lectori, ca comun'a respectiva este curatul romanésca, de o singura confesiune si ca pretorulu si subpretorulu sunt ambii Romani. Ce putemur astepta dela primari, candu superiorii lor se pórta astfelii facia cu scólele?

Pare-ni-se, ca acésta repasare culpabila a avutu-o in vedere comitetul administrativ alu comitatului Bistritia-Naseudu, candu a emis u-matoriulu regulamentu referitoriu la pedepsirea absentelor scolare:

1. „Fia-care primaria comunala este datóre a deschide en incepere dela 1-a Octobre 1879 unu protocolu separatu despre pedepsirea absentelor scolare.

2. Fia-care primaria comunala este datóre a pertractá in tempu de 3 dile dela primire liste de absentare, ce i-se presentéza in tóta septemana de catra autoritatea scolara locala a fia-carei confesiunni; la aceste pertractari este de a se invitá totu de-a un'a si presiedintele respectivei autoritati scolare, carele inse se póté reprezentá prin unu esmisu alu seu.

3. Candu parintii, tutorii, stapanii, séu reprezentantii autoritatilor scolare nu ar fi multiamiti cu procedur'a primariei in punctulu acest'a, le stă in voia a recurge contra ei la inspectorulu regescu de scóle in terminu de 3 dile; de alta parte primarii comunali sunt datori, observandu negligintia séu partinire din partea autoritatilor scolare, a face numai de catu aratare detaiata la inspectorulu regescu de scóla.

4. Pedepsele dictate in casurile singulare sunt a se esecutá numai de catu; fiindu acésta cu neputintia, primariulu va pemnorá pre debi-

toriu si déca pemnulu nu va fi rescumperatu in timpu de 15 dile, se va vinde fora amanare.

5. Candu dela o autoritate scolara nu ar intrá lista de lenevire pentru o septemana ore care, primariulu comunulu cu tótē acestea va tiené siedintia, va prenotá casulu la protocolu si dimpreuna cu opiniunea sa meritóre lu va inaintá inspectorului regescu de scóle, care va dispune mai departe cele de cuviintia.

6. Sumele intrate din pedepse se voru insená, separatu pentru fia-care scóla locala, la calcailu protocolului, spre a puté fi observate mai cu inlesnire de catra primariulu comunulu, de catra autoritatea scólei respective, de catra judele cercualu séu de catra inspectorulu regescu de scóle.

7. Pentru ori ce abatere, fia catu de mica, dela aceste dispositiuni, primariulu comunulu va fi trasu in cercetare disciplinara.“

Pana aici noulu regulamentu. Autorulu seu va fi asteptatu dela elu minuni; unu anu de praza inse ne-a aratat de nou, ca ori ce lege trebue — esecutata. Nici candu nu s'au constatatu atate absentii la scólele nóstre, cá tocmai in anulu espiratu. Se speram, ca pre viitoriu va fi mai bine, ca legea va fi esecutata.

Masin'a de cetitu.

Astadi e tempulu masinelor; masina de cusutu, masina de seceratu, masina de trieratu; pentrue nu si masina de cetitu, dupace masina de computu avemu?

Sunt si masine de cetitu, numai catu la noi nu sunt introduce. Peñtru aceea amu cugetatu a fire de lipsa se tragemu atentiunea fratilor invenitori asupra acestui aparatu, care-lu credemur chiar asia de lipsa in scóla, cá si masin'a de computu.

Inainte de a vorbi despre masin'a de cetitu, cauta se atingemu ceva despre metodurile cetirei séu despre procedur'a invenitoriului la instruirea prunciloru in cetire. Aici intielegemu scolarii incepatori.

Metoduri de cetire séu — cá se nu fimu reu intielesi — metoduri de a invenia pre prunci a cétii, sunt mai multe. La noi sunt douse mai

usitate: metodulu celu vechiu alu slovenitului si metodulu scriptolegicu séu care invétia a cetí scriindu séu vice-vers'a. Cestu din urma este celu mai latitu, ér' celu de antaiu se mai usitéza numai de catra acei invetiatori — preste totu vorbindu — cari au invetiatu dascalí'a la cantorulu din satu. Afara de acestea mai esista si metodulu séu cumu-i mai dicu sistemulu cuvin-teloru normali, care inca si-a aflatu si la noi patroni, inse incatu scimu n'a prinsu radecini.

Si aceia cari urmáza metodulu scriptolegicu inca sunt de pareri diverse si mai alesu in ceea ce privesc pregatirea la scriso-cetitu. Unii pro-cedu mai antaiu analitice si dupa aceea sintetice, altii de-adreptulu sintetice. Si unii si altii au motivele loru. Cei de antaiu desfacu mai antaiu propusetiunile in cuvinte, pre acestea in silabe si silabele in sunete. Scopulu le este, că prunci se cunósea sunetele, si dupace au ajunsu la acésta, apoi incepu si ei sintetice impreunandu sunetele in silabe si acestea in cuvinte si asia mai departe. Acestia sustienu, că procedur'a loru e cea mai corecta fiindu mai ratiunala. Contrarii le imputa, că nunumai nu stă afirmatiunea loru, din contra lovescu de-adreptulu in principiele me-todice, cari dicu: dela aprópe la departe, dela usioru la greu, dela simplu la compusu. Apoi punu intrebari: Voi luati propusetiunii, le des-faceti in cuvinte, pre acestea in silabe si silabele in sunete; óre se mai intembla unde-va asia ceva? Óre pictorulu pune pre invetiaciei sei se faca unu tablou inainte de a face o trasura cu penelulu? Óre desemnatoriulu pune pe discipulii sei se desemne unu tienutu, inainte de ce i-a invetiatu a face linii? Dar' apoi tempulu celu multu si scumpu unde-i?

Patronii procesului sinteticu de-adreptulu sustienu, că ei lucra corectu procedandu dela parti la intregu, dela sunete la silabe, dela acestea la cuvinte si asia mai departe. Sustienu mai de-parte in privint'a resultatului, că ajungu la scopu cu multu mai iute că cei de antaiu. Acestor'a le imputa contrarii, că prin procedur'a loru deschidu usi'a la mechanismu.

Noi din parte-ne amu fostu si suntemu in principiu pentru metodulu scriptolegicu, urmeze-se ori care procesu, pentru ca avemu firm'a con-vingere, că invetiatoriulu bunu, ori care procesu

va urmá, va obtiené resultatu bunu, ér' celu reu va arata progresu slabu. Apoi mechanismulu se pote viri ori la care procesu.

Nu putem in se lasá neamentitu cu acésta ocasiune, că ne-amu bucurá forte, candu amu vedé preste totu cestiuni pedagogice de impor-tantia mai mare supunendu-se unei discusiuni serióse, fia in adunarile generali ale reuniunilor, fia in foile scolastice.

Relativu la cestiunea de façia, ne-amu bucurá, candu invetiatorii practici ar' face esperientia si dupa unu procesu si dupa altulu, comunicandu apoi resultatulu obtinutu pre calea amintita mai susu. Durere in se, că afara de unele polemii personali séu de unele recensiuni n'amu fostu fericiți a vedé nici chiar in foile de specialitate veri o discusiune seriósa obiectiva.

Din contra am observat unu reu si mai mare. Am observat, că unii invetiatori nu pri-vescu scriptolegi'a de unu mijlocu spre a invetiá pre prunci a serie cetindu, ci că unu obiectu de sine statatoriu, si la esamene tractéza o propuse-tiune, o desfacu in cuvinte si acestea in silabe etc., dar' cu cine? nu cu incepatorii, ci cu cei cari sciu de multu cetí, cu cei ce sunt in anulu alu doilea ori alu treilea de scóla, ér' candu instruéza pre prunci, se folosescu de metodulu slovenitului. Si de unde acésta? De acolo, că in atari casuri invetiatoriulu nu cérca usiurint'a si desvoltarea prunciloru, ci usiurint'a si como-ditatea sa.

Ori care metodu prescrie numai liniamintele directive, si invetiatoriulu are se cerce, se esami-neze töte si se tienă ce este mai bunu. La acésta se cere conscientia de causa, se cere studiu, ustenéla si chiar si sacrificie materiali.

Se pote, că ni-se-va reflectá, că dupa starea lucrurilor de astazi pretensiunea nostra e prea mare. Da, este mare, recunóscem si inca mai multu. Pana atunci, pana candu invetiatorimea nostra la capetulu seclului alu 19-lea forméza clas'a emigratóre a societatiei, pana candu finea anului scolasticu pentru invetiatori este aceea ce este pre une locuri S. Medrulu (Sant. Dumitru) pentru servitori, pana atunci nu se pote acceptá preste totu, că scólele se inflorésca. Inse nu-se supere nime, déca vomu intórcé nitielu fóia. Sunt multi invetiatori cu stare materiala buna, unii

cu stare fórte buna, inse necum se-si cumpere carti, nu prenumera nici macaru o foitia catu de eftina, de unde urmăza, că noi n'am ajunsu pana acolo, catu se vedemu sustienendu-se barem o foia scolastica. Am vediut si de acei invetiatori cu stare buna, cari au pretinsu dela comune se le cumpere chiar si manualele necesari pentru dinsii si chiar de aceia, cari scól'a o tienu de unu lucru secundariu, ér' salariulu de unu venit accidentalu. Asia firesce ca nu putem progresá, candu cei ce vreau nu potu din caus'a neajunselor, ér' cei ce potu nu vreau, pentru ca e ocupatiune prea neinsemnata scól'a.

Starea lucrurilor nu este prea imbucurătore. Datori'a nostra este, se staruim cu totii intru acolo, catu se se indrepte.

Dar' se revenimu la tema. Masin'a de cettiu se pote folosi cu succesu fórte bunu la metodula scriptologicu. Omeni esperti in privint'a acést'a afirma, că avendu masina de cettiu, prelenga alte folóse, are si acel'a, că cu dens'a de multe ori se mai crutia plumanile.

Noi vomu lasá se urmeze mai antaiu o descriere, dupa aceea vomu espune tractarea cu ea.

(Va urmá).

Istori'a Aritmeticei si principiile fundamentali la tractarea Aritmeticei in scól'a poporala.

(Disertatiune tienuta in adunarea generala a „Reuniunei invetiatorilor români din Tiér'a Bârsei“ la 26 Aprile 1880 in Zernesti)

de

Dometiu Dogariu,

invetiatoriu la scól'a primara din Satulungu.

Onorata adunare!

Onorati domni si frati colegi!

Este unu anu trecutu, de candu ne mai intruniramu érasi cu totii la olalta, că se ne impartasim cu acést'a ocazie cunoscintiele nóstre pedagogice, castigate pe terenul invetiamantului popularu!

La siedintiele adunarei nóstre generale din anulu trecutu, mi-ati fostu concesu cetirea unui tractatu din limb'a materna, arendandu in acela modulu practicu cum au de a se predá bucatile de lectura in scól'a populara; acum inse totu cu permisiunea D-Vóstre 'mi iau libertatea, de a Ve cetí unu altu tractatu nu de mai puçina importantia, si anume din Aritmetica.

Onoratiloru domni si frati colegi! „Legea naturei este desvoltarea, scopulu omenimeei este progresulu“ dice unu mare pedagogu, si acést'a fórte adeveratu, căci, déca aruncam o privire preste evulu vechiu si mediu, vedemu indata dreptatea acestei legi.

In miile de ani ai evului vechiu si mediu nu s'au pututu aflá atatea lucruri noue că in evulu acest'a si cu deosebire că in seculu presentu, in care au urmatu un'a dupa alt'a atatea stramutari si transformari in töte lucrarile omenesci, ér' pe terenul scólei populare s'a desvoltat atât'a putere, câta nu s'a pututu desvoltá in mii de ani ai timpuriloru vechi. In timpurile vechi numerulu obiectelor de invetiamant, metodele si instrumentele de instructiune au remasu totu asia, dupa cum s'au aflatu; dar' printre stramutari au trecutu töte aceste in ultimele decenii de ani! Numerulu obiectelor de invetiamant a crescutu, estensiunea loru s'a maritu, conceptele s'au curatit, metodele de instructiune s'au ameliorat in intru atât'a, cătu ar' crede cineva ca este imposibilu de a mai crea omulu ceva nou. Inse pre pamantu nu este statornicia, sub nori nu este odihna, caci spiritul timbului nu dormitáza, ci mereu ne indémna spre progresu.

Dar' seculu nostru nu se indestuléza numai cu progresulu, ci elu voesce totu deodatu a scí si aceea, cum s'a perfectionat omenimea, cum s'au nascutu sciintiele, cu unu cuventu: elu voiesce a scí si istori'a progresului si a sciintielor.

Noi pana acum'a am fostu prea multiamiti si cu atât'a, déca am cunoscutu Aritmetic'a si modulul ei. Astadi nu mai merge asia, ci pretindem a scí cu totu dreptulu si istori'a aritmeticei precum si a metodului de propuneri; si acést'a cu atâtu mai vertosu, căci prin istori'a unui atare obiect de invetiamant cunoscem mai de aprope ideile si modulu de propunere a celor vechi, si numai atunci putem avé o idee mai clara despre desvoltarea spiritului omenescu si despre barbatii vestiti in acést'a sciintia.

Aflandu noi acést'a descoperire, ne ampremu inimile de recunoscintia facia cu antecesorii nostri, aflam o iubire pentru era nou'a, ne amplificam cunoscintiele psichologice, ne estindem orisontulu metodei, ne explicam presentulu prin trecutu si ne indestulim dorint'a de a scí.

Fórte de multe ori i-se punu invetiatoriului scrutatoriu intrebări d.e. cum s'a desvoltat numerarea, cum cifrele etc. si-i pare bine, candu le pote respunde.

Purcediendu din acestu punctu de vedere, credu fratiloru colegi, ca nu Ve voi face puçina placere, déca voi disertá fórte pe securt despre istori'a aritmeticei si fazele prin care a trecutu ea dela incepantu si pana in diu'a de astadi.

I. Desvoltarea numerarei.

Omenimea la incepantu nici ca a avutu nume deosebite de numeri. Calculatorulu se privia pe sine de unimea prima, pre celu ce erá facia cu elu de unimea a dou'a, si pre celu mai indepartat de unimea a treia. Prin aretarea mânei esprimau numerulu cinci, ér' prin aretarea ambeloru mâni esprimau numerulu diece etc.

Modulu celu mai vechiu de numerare se vede dara a fi fostu: numerarea pe degete. Cunoscintia numerarei pe degete s'a aplicatu apoi la diferite popore in diferite moduri de numerare, asia d. e. Africanii numera pana astazi inca numai pana la cinci si de aci incepui érasi dela unu. Acést'a sistema se numesce sistema **cuinara séu de cinci**.

Alte popore 'si tienu de unitate mai mare numerulu 20, adeca degetele dela mani si dela picioare si acést'a este asia numita sistem'a **vigintimala**. Cele mai multe popore au luat numerulu 10 de unitate mai mare si pe acést'a s'a basatu apoi sistemulu **decadicu** folositu de töte poporele culte. Sistemulu decadicu erá cunoscutu din partea celor vechi de santu, caci cu elu aveau datina a onorá pe diei, pe preoti si pe cei mai mari.

Degetele nefindu destulu de apte pentru de a areta numeri mai mari ca diece, omenimea a trebuitu se caute nesce obiecte, cari se le folosesc si la determinarea sutelor, miilor etc., si pentru esecutarea acestei operatiuni, ómenii la incepui se folosau de petricele. nuci, grauntie de bucate etc., dupa cum facu si astazi inca poporele selbatice. Chinezii mai numera si acum pe degete si inca pana la o suta de mii. Cum se intempla acést'a, Ve voi areta cu alta ocasiune.

II. Desvoltarea aritmeticei.

Töte scrierile ne arata, ca aritmetic'a este inventiunea Fenicienilor, cari in tempurile vechi figurau de cei mai d'antai negiatori ai popórelor din Asi'a. Acést'a sciintia dela Fenicieni a trecutu la Egipteni, cari au si cultivat-o apoi pana la unu gradu forte insemnatu, caci la ei atatú teologi'a, catu si filosofia se basau pe aritmetica. — (Egiptenii avéu o metoda de totu minunata chiar si la instruirea copiloru celor mici in aritmetica. Despre acést'a ne arata Plato urmatórele: „Copii Egiptenilor atatú din casele inalte, catu si din casele de josu primiau instruirea din aritmetica de odata cu elementele cetrei si scrierei. Aritmetic'a se propunea conformu puterilor spirituale ale elevilor, aplicandu-o la jocuri si petreceri belice. — La aceste jocuri se impartau la mai multi séu mai puçini copii unu numeru hotarit u de nuci ori de mere aurite, séu argintuite, séu bronsate, cari obiecte copii le impartau intre sine in raportulu de numeru, dupa schimbarea locurilor, si aceia cari se destingeau, primiau apoi ca daru corone si alte lucruri trebuinciose“).

Cunoscintia aritmeticei dela Egipteni a trecutu prin Pitagora la Greci, dela Greci la Romani si dela acestia la noi.

Semnele pentru insemnarea numerilor s'a desvoltatui érasi in doue moduri, antaiu prin unele semne deosebite, si alu doilea prin litere.

Modulu primu l-au inventat poporele, cari nu scriu cu litere, ci cu heroglife, precum: Egiptenii, Chinezii, Babilonenii, Persii etc.

Modulu alu doilea de a serie numerii l-au inventat poporele acele, cari scriau cu litere d. e. Grecii la insemnarea numerilor se folosau de 24 de litere luate din alfabetulu lor, ér' Slavii si Evreii de 27 litere, cari erau impartite in cate trei clase.

Romanii in scrierea numerilor se foloseau érasi de nesce liniore asemenea literilor, si anume: Numerii 1—4 i insemnau totu prin atatea liniore perpendicularare. — Numerulu cinci prin aretarea manei (V); diece prin aretarea ambelor mani, séu prin doue linii crucis una preste alta (X); o suta prin trei liniore, una perpendiculara si doue orizontale (□); ér' o mii prin patru liniore, doue orizontale si doue perpendicularare (□), mai tardi cu (M), ce diceau a fi prescurtat din „mille“. — Cincidieci se insémna cu jumetate din semnulu sutei, adeca cu (L) si 500 cu jumetate din semnulu miiiei, adeca cu (D).

In catu privesc inventiunea asia numitelor cifre arabice, acést'a se insusiesee Indienilor. Indienii au compusu aceste cifre totu din atatea liniore căte unitati cuprinde numerulu d. e.

		
		
		

Aceste cifre si acum le mai putem vedé de totu incoltiurate prin cartile cele vechi, dar cu timpu, prin multa scriere, au capetatu forma rotunda.

Calculatiunea cu cifre la incepui a mersu de totu greu, pana candu totu Indienii pela 300 de ani inainte de Christosu au aflat si zerulu séu nul'a (0) si prin acést'a valórea locului si sistem'a decadica si-a ajunsu apoi perfectiunea.

Cifrele arabice (indiene) au fostu cunoscute in Europa numai la mijlocul secolului alu 13-lea. De cine sunt aduse, nu se scie cu siguritate, atata inse potu afirmá, ca s'a folositu la incepui numai in cartile de astronomia, de aritmetica si de geometria, mai tardi prin calendare si prin alte carti.

III. Desvoltarea metodului.

Pana la finea secolului alu 18-lea aritmetic'a se propunea in scóla populara preste totu numai in scrisu si intr'unu modu mechanicu. Ca s'a propus din aritmetica mai multu ca cele patru operatiuni simple, nu se scie nemicu, destulu ca calcululu verbalu séu oralu s'a incepui dela **Basedow** si dela **Rahov**. In scóole rahovice calcululu verbalu consta intru intuirea lucrurilor din giurulu elevilor, a degetelor etc. Copii mai antaiu inveriau a numerá pana la 100 inainte si indereptu; apoi numerau érasi pana la 100

inainte si indereptu mai antaiu numerii cu sotiu, apoi numerii fara sotiu. Dupa ce elevii erau familiarisati si cu cifrele, apoi totu pe acelasi drumu se conduceau si in calcululu in scrisu. — Calcululu se facea mai antaiu cu numeri curati si dupa aceea cu numeri aplicati. Esempalele inse se luau din cerculu de intuiiune alu ocupatiunei copiilor si alu parintilor loru. In clasele superioare se esercită calcululu verbalu din cele patru specii cu regul'a de tri, fractiuni si regul'a societatii. Calcululu pe tabla séu in scrisu se considerá numai că unu mijlocu ajutatoriu alu calcului verbalu si pentru pregatirea mai departe. — **Trapp** se folosiá la instruirea copiilor mai mici in aditiune si subtractiune de nuci, mere etc., fara că copii se cunósea numerii. Totu asemenea urmá si cu multiplicatiunea si divisiunea pana la unu gradu anumitu. Pentru de a dá inse elevilor unu cuprinsu adeveratu despre unimi, diecimi etc. construise nesce cutiore cu mai multe despartiaminte. Asia in despartimentulu unimilor punea nesce cuadrate mici, fiacare cu cate 1 punctu, inse nici odata nu punea intr'unu despartimentu mai multu decat 9 cuadrate. In despartimentulu diecimelor punea alte 9 cuadrate mai mari, fiacare cu 10 puncte etc. Èr' pentru a introduce pe elevi in cunoscerea si invetiarea frangeriloru, aducea inaintea loru mai multe betisiore de asemenea lungime, apoi unele din ele le lasá intregi, si altele le impartiá in cate 2, 3, 4, 5 si mai multe parti si prin aceste operatiuni se areta intuitivu, că $\frac{1}{2}$ este mai multu decat $\frac{1}{6}$; totu asemenea, că $\frac{2}{3}$ este mai multu decat $\frac{5}{8}$. Mai departe, că $\frac{1}{2}$ si $\frac{1}{3}$ nu facu 1 intregu, inse $\frac{1}{3}$ si $\frac{3}{4}$ facu mai multu decat 1 intregu.

Astfelui se tractá aritmetic'a in scól'a populara pana la pasirea in scóla a renomitului pedagogu **Pestalozzi**, carele aduse operatiunea cu numeri la bas'a ei cea adeverata, la judecare mintiei. Pedagogulu **Pestalozzi** lapedà din instructiune tóte regulele abstracte, inlocuindu-le cu intuiiunea, carea facu o epoca in tóta metodic'a elementara. Elu da elevilor a numerá lucruri reale si a operá cu densele: adunandu, subtragendu, multiplicandu si dividandu. Totu pe bas'a intuiiunei purcede cu propunerea aritmeticei si pedagogulu **Disterweg**. Elu tractéza calcululu cu cifre séu in scrisu că si calcululu verbalu. Mai departe elu arata, ca aritmetic'a se se ia din clas'a cea mai de josu a scólei populare si ca prin cunoscerea numerului se se ia nu numai cultur'a vietiei practice, dar' chiar si desvoltarea tuturoru facultatiloru spirituale. De aceea elu la propunerea aritmeticei in scól'a populara a statoritu urmatórele postulate:

- 1) Mai antaiu cunoscerea, apoi esercitarea si apoi aplicarea.
- 2) Elevulu din intuiiunile cascigate se-si scóta singuru regul'a, apoi s'o esprime curatu.

- 3) Ori ce obveniune noua se se tracteze mai antaiu că parte singuratica si numai dupa aceea se se combine cu cele premerse.
- 4) Fiace cunoscintia trebue aplicata pana la destieritate.
- 5) Mai antaiu calcululu verbalu, apoi calcululu in scrisu.
- 6) Calecululu cu numeri curati se fia intr'o coneensiune organica cu calcululu aplicatu.
- 7) Lucrulu principalu este esercitarea legei decadice, aplicata mai antaiu la calcululu verbalu.
- 8) Fiacare scolariu se fia siguru in cautarea rezultatului.
- 9) La calcululu aplicatu au de a se folosi numai de mesurile si monedele usitate.
- 10) Dupa incheierea unui gradu de esercitii, trecerea la altu gradu depinde numai dela desteritatea elevilor.
- 11) Cá primulu gradu de esercitii potu servi numerii 1—10 dupa tóte operatiunile si raporturile cu numeri dati, curati si aplicati. Alu doilea gradu numerii 10—20. Alu treilea gradu numerii dela 20—100 esercitandu-se bine multiplicatiunea si divisiunea. Gradulu alu patrulea pote merge si mai departe pana la 100,000. Aci au de a se luá aplicari si mai grele: resolvirea, reducerea, fractiunile cu numeri curati si aplicati; teme practice din regul'a de trei simpla si compusa si anume: directa si indirecta. Temele au se se ia tot-déun'a din viéti'a practica.

Hentschel 'si arangiéza gradurile de esercitare in aritmetica astfelui:

- 1) Numerii 1—10 (numirea, cetirea si cele 4 specii).
- 2) Numerii 10—100 totu in aceiasi urmare.
- 3) Cele 4 operatiuni fundamentale intr'unu cercu de numeri mai mare si anume cu numeri de o numire.
- 4) Totu acelea cu numeri de mai multe numiri: (Resolvirea, reducerea, aditiunea, subtractiunea, multiplicatiunea si divisiunea; apoi regul'a de trei). — Dupa aceea ia calcularea frangeriloru: omogene si eterogene. Inchieie apoi fiacare din aceste grade cu exemple din regul'a de trei. Mai pe urma ia regul'a catenara, a intereselor, a rabatelor, regul'a societatii si alegatiunei, — apoi inchieie cu calcularea suprafacielor si a volumelor.

Pedagogulu **Gräfe** mai adauge langa acestea inca urmatórele consilii practice:

- 1) In scól'a populara nu folosesce nimicu aritmetic'a, déca se alegu din ea numeri prea mari pentru teme.
- 2) Legea dupa care se se insemeze numerii cu cifre trebue se se faca elevilor de totu clara.
- 3) Este numai o parere a acelor'a, cari sustienu, ca elevii se nu invetiz séu se nu deprinda nimicu curatu mechanice in nici unu gradu.

- 4) Aritmetică are trei stadii: 1) Calculul intuitiv. 2) Calculul eugetatoriu (verbalu) și 3) Calculul mechanic său tehnicu (în scrisu).

Pedagogulu **Grube** începe aritmetică cu o deosebită intuiție, nu face nici o deosebire între calculul verbal și în scrisu, caci amendouă sunt calculatiuni rationale. Cifră numerului ce a fostu facuta elevului cunoscuta prin intuitum, o prezintă că pe unu semn imediatu. Caută a aduce apoi calculul cu numeri curati într'o coneceștiune organică cu numerii curati. De aceea **Grube** face elevului cunoscetu unu numeru, apoi îl intuițea fundamentalu, și după aceea îl tractează totu într'o forma atatu în desbracarea lui, catu și în imbracarea lui în aplicari.

(Va urmă).

Ceva despre titulaturi.

La noi Români din Austro-Ungaria este astăzi în usu unu sistem de titulaturi atatu de complicate și exagerate, incatul cine-va trebuie se fă forte deprinsu cu ele, că se nu smimtășca intru aplicarea loru și prin acăstă se vateme persońă, catra care se adresă său se trăca de „prostu“ înaintea ei. Asia d. e. scriemu catra metropoliti: Excelentia, catra episcopi: Ilustritate său Ilustrisime, catra canonici, vicari și protopopi: Reverendisime (unii le dicu chiaru Maria Ta), catra preoți: Reverende său Reverite Domnule; ér catra persońe civile ne adresamu cu: Ilustritate, Magnificentia, Prea Onorate, Multu Onorate, Spectate Domnule etc, după demnitatea fiacruia. Deregororii magiari dela prefectu pana la celu din urma notariu comunala sunt toti: Maria Ta.

Negresitu, cu titulaturile acestea amu imitatu pre Germani și Magiari. Cu totul alte titulaturi sunt în usu la fratii din România, titulaturi mai simple, mai românesci, și ar fi timpulu se le urmăru și noi.

Ecă ce aflam în privință acăstă în opulu D-lui Maniliu: „Cursu practicu și gradatul de compositiuni și de stilu. (Bucuresc 1879):

Adresă din afara trebuie se se pue pre pliculu epistolei. Ea se compune din doue său mai multe renduri, cari trebuie se se asiedie în modu simetricu și începe cu vorbele: D-sale D-lui; apoi urmează numele și titlulu. Déca titlulu este scurtu, îl putem pune înaintea numelui d. e. D-sale D-lui advocatu Ravasielu; déca înse și mai lungu, atunci scriemu antaiu numele, éra după nume titlu, d. e. Domnului N. N., profesorul la universitatea din Bucuresc, membru al consiliului permanentu etc. Catra Domnitoriu: Prea luminatului său Prea înaltatului Domn, stapanitoriu alu Romaniei etc. său Altetiei Sale Regale etc. Catra functionarii statului: D-sale Domnului Ministru, său: Excelenței Sale D-lui Ministru ect. D-sale Domnului presedinte ect. Catra Metropolitu: Prea sfintiei sale dreptu credinciosului Mitropolitu și Arhiepiscopu alu Ungro-Vlachiei ect. ect. său: Eminentiei Sale ect. ect.

Catra Episcopi: Prea sfintiei Sale dreptu credinciosului Episcopu alu eparchiei N. N. Catra alte persońe bi-

sericescă: Prea cuviosului N. N. său Cuviosului ect. La petițiuni acăsta adresa se pune în josulu antaiei pagine.

Titlulu său adresa (din launtru) catra neamuri și amici cuprinde expresiuni de iubire și de amicitia, d. e. Scum-pulu meu N., Draga N., Nepretiuitulu meu unchiu, ect. Adrese obiceiuite catra persońe straine ar fi: Domnule, Dómnă, Stîmabile Domn, Stîmabilă Dómnă. Déca sunt și functionari înalti, le punem și titlu, d. e. Domnule Ministru, Domnule Presedinte. În testu: Domn'ia vóstra. Catra printi de neamu ne adresam cu: Mari'a Ta; catra Domnitoriu cu: Prea înaltate Dómn; Altetia Regala. În testu: Înaltmea său Mari'a vóstra ect. Catra persońele biseri-cescă cu: Prea sfinte parinte său: Înaltu prea sfinte pa-rinte. Eminentia. Prea cuviosă ta. Prea cuvișoă maica staritia. În testu: Prea sfintă ta său Eminentă ta. Prea cuviosă vóstra, etc

Va se dica: catu pentru titulaturile civile, ministrulu și notariulu comunala sunt de-opotriva Domni: Domnule Ministru, Domnule notariu, ér pe plicu din afara scriemu: Domniei sale Domnului Ministru, și: Domniei sale Dom-nului Notariu. Asia se cade în tempulu egalitatii, libe-ratii și fraternitatii!

Sentinție.

1. Eemplulu, exemplulu! Iora elu nu o poti scôte în educatiunea copiilor la nimică. Eemplulu este și re-mane mijloculu cardinalu alu educatiunei.

2. Inveiatoriulu are trebuintia, afara de sciintia și metoda, inca si de caracteru. Ba cetezu a sustiné, ca ca-racterulu este prim'a insusire a unui invetiatoriu bunu.

3. Unu institutu, unde ascultarea nu este bas'a a tóta lucrarea elevului, este isvorulu la tóte scaderile, pe-catele și vitiurile.

4. Nici unu invetiatoriu, sia catu de mare, nu te-pote transformá, te pote numai eliberá; insuti trebuie se te desvolti.

5. Ia-i invetiatoriului expertu independentă în scăla, și i-ai rapitu puterea sa cea mai buna, ai spartu bresia în bunele succese ale activitatii sale. Pomii tinerei au trebuintia de propte; stejarii betrani, cari de multu indura vifore și tempestati, se-i lasamu în voia loru. Chiar strimbi se fia, este peste putintia a-i mai face drepti.

6. Te plangi de pucinile resultante ale osteneleloru tale? Nu te increde prea multu în slabele puteri ale co-pilului! Tu socoti, ca ce propui, se explică de sine; dar ceea ce tie ti-se pare lucru usioru, de multe ori este forte greu pentru copii. Caută în tine și vedi, cum vei pute netedi calea grundiurósa, ce are se o percurgă copilulu!

7. Crescerea junimeei de ambe sexe este bas'a cea mai de frunte la adeverat'a fericire a tuturor națiunilor.

8. O buna educatiune este cea mai buna economi'a; nesciintă este lucrulu celu mai scumpu în tiéra.

9. Un'a dintre libertatile cele mai triste este liber-tatea de a remane prostu, de a nu invetiță nimicu și a nu sei nimicu. Acăsta trista libertate trebuie retezata prin sila, prin invetiamantulu obligatoriu.

10 Crescerea arbitra si cam cruda, ce domnesce in familii si la care rolulu principalu 'lu jóca bataile si cuvintele aspre si dure, nu este de natura a cresce ómeni liberi, intelepti si nobilitati; caci nicairi nu produce, cä la copii, brutalitatea brutalitate si amicabilitatea amicabilitate. Copii tractati fora inima devinu si ei nesintitori, precandu o tractare simpatica deschide in pieptulu copiiloru isvoréle simpatiei calduróse.

11. Cata importanta are religiunea pentru viétila unui popor si pentru cultur'a sa, putem vedé astazi in Orientu Turci'a pierde de religiunea sa.

12. Celu mai bunu invetiatoriu dela o scóla se fia in clas'a prima. Cä unu copilu iubesea séu urasce invetiatu'r'a; cä notiunile sale fundamentale sunt clare séu spalite; cä in viétila va functioná cä o fintia inteligenta séu cä o simpla masina: cä parasindu scóla, duce cu sine fragmente de sciintia cruda, neasimilata, séu ca posede cunoșintie strabatute cu spiritululu, de cari se pote folosi cu conscientia si cari sunt pentru elu unu isvoru de taria si sanetate spirituala; cä in privintia spirituala si morala este secu, topitu, lipsit de tari'a de a se domni si conduce pre sine, séu din contra este tare, vigurosu si independentu cu cugetulu, simtiemntulu si cu fapt'a: tote aceste aterna dela calitatea primei instructiuni. De aici pretensiunea categorica: invetiatoriulu elementarul se fia maiestru in art'a si sciintia educatiunei; se fia unu invetialoriu intregu. Loculu incepatorilor nu este in clas'a prima.

13. Pucini ómeni cunoscu art'a artiloru: de a pute voi.

14. Ce numimu voia libera, nu este de catu rezultatul motivelor celor mai tari.

15. Unu seminariu (pedagogicu) atata valoréza, catu valoréza scól'a de praxa, ce o are langa sine.

16. Scól'a si invetiatorii numai atunci voru ocupá in opinionea publica loculu ce le compete, si interesele loru numai atunci voru fi considerate de catra statu si comune, candu statulu invetatorescu prin unire va deveni o putere.

Varietati.

Necrologu. Dr. Josifu Hodosiu, asesoru si referinte scolaru alu consistoriului archidiecesanu g. o. romanu alu Transilvanie, membru alu academiei romane din Bucuresci; membru ordinaru si secretariu II alu asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu etc. la 12 ore a noptii 27 Novembre (9 Decembre) a. c. in alu 51-le alu fericitei casatorii, proovediutu cu santele taine, dupa unu morbu indelungatu si-a datu blandulu susfletu in manile Creatoriului. Immormentarea se va face Dumineca in 30 Novembre (12 Decembre) la 2^{1/2} ore dupa amédi in cimiteriulu bisericiei gr. or. romane din suburbiiu Josefihu.

Sibiu, 28 Nov. (10 Dec.) 1880.

An'a Hodosiu, nascuta Balintu, socia; Enea Silviu, medicinist la universitatea din Vien'a an. IV.; An'a Letitia maritata Dr. Oncu; Simionu Sabinu, aspirantu de ofisieru in reg. 50; Josifu Alesandru, studinte in cl. 8 gimn.; Juniu Brutu, stud. cl. 5 gimn;

Ceremu scusele onorabililor nostri lectori pentru intardiarea urmata fora vin'a nostra si-i asiguramu, ca din caus'a acésta nu voru ave ni o scadere. Numerii restanti voru aparé in intervale mai seurte; numai ne rugam si noi, cä D. D. prenumeranti in restantia cu costulu abonamentului se binevoiesca a se achitá catu mai in graba, pentru ca numai astfelii ne vomu puté face si noi datori'a.

Redactiunea.

Ulpiu Traianu, stud. in scólele comerciale din Bucuresci; Amosu Nerv'a, stud. in cl. 1 gimn. si Rom'a Victoria, fii si fiice. Carolin'a Balintu, vedova protopopesa din Rosi'a de munte, sócra; Dr. Nicolau Oncu, advocat in Aradu, ginere; Zenoviu Hodosiu, preot in Iclandulu mare si Ioanu Hodosiu, preot in Bandulu de Campia, frati.

Conservarea penelor de fieru. Penele nove de comunu sunt obduse cu o spoitura unsurósa, cä se nu rugiuésca. Acésta spoitura face, cä tint'a se nu curga intr'o forma din péna, si pentru aceea trebue delaturata, pana a nu incepe se scriemu cu péna. Acésta se face mai bine frecandu péna bine cu unu petecu udatu in gliceriu. Péna manjita nici candu se nu se curaté cu degetele góle, ci totu de-auna cu unu petecu de pele móle, cu aeclasi petecu se curatia péna si dupa ce amu gatastatu de scrisu. Candu nu scriemu, péna se pastréza intr'o glajutia cu alice (sireduri) fine (Nr. 8) udate si ele cu gliceriu. In glajutia se se puna atatea alice, cä se se pote acoperi péna tota.

Muntele celu mai inaltu pe pamantu este „Ercule“, descoperit de curundu pe insul'a Guinea-noua, înaltimea lui este de 32,786 urme, pre candu muntele Everest din Himalaia, carele pana acum a trecea de celu mai inaltu, are numai 29,002 urme. Ercule se asta cam la centrulu insulei, si descoperitoriu seu, capitanulu J. A. Lawson, spune ca suindu muntele, la o inaltime de 25,314 urme i-a napadit sangele pre nasu si pre urechi si in locu de a resuflá, trebuia se casce gura dupa aeru.

Bibliografia.

ABCdar magiar-romanu pentru scólele populare romane, partea I, editiunea II, de Nicolau Putnoky, Sibiu, 1880, tipografi'a archidiecesana, legatu. Pretiulu 20 kr.

Manuducere la ABCdar séu tractarea limbei magiare, pretiulu 6 kr.

Acestu ABCdar magiar-romanu prin decisiunea Consistoriului archidiecesanu din 27 Juniu 1880, Nr. 1868 si a Consistoriului Aradului din 18 Septembre 1880, Nr. 2345 este admisu cä manualu in scólele populare gr.-or. romane din Archidieces'a Transilvaniei si dieces'a Aradului.

Editiunea II. s'a schimbatu numai din punctu de vedere metodicu. Cartea se imparte in trei parti. 1. Cetirea scriindu 2. Deprinderi de traducere; obiectul acestora este: cas'a parintésca, internulu casei, curtea, gradin'a, satulu, scól'a si internulu, obiecte de invetiamantu, ocupatiunea diferitilor maestri, trupulu omului si partile trupului ect. Partea a 3-a cuprinde poesii mici si usioare.

Manuducerea cuprinde principii neaperatu de lipsa pentru invetiatori la propunerea limbei magiare.

ABCdarulu e intocmitu dupa planulu de invetiamantu alu inaltului ministeriu de culte.